

Matuszewski, Adam

"Bibliografia Kopernikowska", T. 3: "1972-2001", Henryk Baranowski, Toruń 2003 : [recenzja]

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 49/3-4, 256-257

2004

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

zaświadczenia o zdobyciu zawodu. Zawód sprzyjał tworzeniu więzów między młynarzami, choć np. młynarze wodni mieli się lepiej od młynarzy wietrznych, bardziej zależnych od warunków atmosferycznych. Niemniej zawód młynarza miał pewną pozycję społeczną.

W uwagach końcowych autor podsumowuje dzieje i rozwój młynarstwa wietrznego na Kujawach, wskazując jednak, że to już przeszłość, a tym samym zwraca uwagę na konieczność zachowania nielicznych już obiektów historycznych. Wśród aneksów znajdują się: 1. *Wypis ze spisu wiatraków w województwie bydgoskim z lat 1971/72*; 2. *Spis młynarzy wietrznych na Kujawach (1989 r.) – z dokumentacją fotograficzną obiektów*; 3. *Słowniczek wyrażen i zwrotów młynarskich*. Bibliografia zawiera ponad 200 pozycji, w tym także pozycje obce.

Książka Jana Świącha to poważny przyczynek do historii młynarstwa wietrznego w Polsce, cenny materiał do ustanowienia ochrony wiatraków jako zabytków techniki naszego kraju.

Zdzisław Mikulski
Uniwersytet Warszawski

Noty recenzyjne

Henryk Baranowski: *Bibliografia Kopernikowska*. T. 3. 1972–2001. Przy współpracy Jolanty Goławskej. Toruń 2003 Wydawnictwo Uniwersytetu Mikołaja Kopernika, 268 s., ind.

W 2003 r. ukazał się trzeci tom, wydawanej od 1958 r. przez Henryka Baranowskiego, *Bibliografii Kopernikowskiej*. Omawiany tom obejmuje piśmiennictwo z lat 1972–2001. Składa się on z dwóch części. W części pierwszej zestawiono wydania pism Kopernika, z podziałem na *Pisma autentyczne* i *Pisma wątpliwego autorstwa*. W części drugiej zamieszczono *Piśmiennictwo o Koperniku*, podzielone na osiem działów. Dział pierwszy, *ogólny*, zawiera bibliografie dotyczące Kopernika, wiadomości o rękopisach oraz opracowania dotyczące: *Badań nad Kopernikiem*, *Badaczy Kopernika* oraz *Prac nad wydaniem dzieł Kopernika*. W dziale drugim znalazły się *Opracowania ogólne*, podzielone na: *Monografie i opracowania*, *Prace zbiorowe* oraz *Czasopisma – numery specjalne*. W dziale trzecim, zawierającym opracowania biograficzne o Koperniku, zgromadzono opracowania dotyczące materiałów źródłowych, listów, dokumentów związanych z Kopernikiem, jego pochodzeniem i narodowością, datą urodzin, młodością i studiami w Krakowie, jego pobytem we Włoszech i na Warmii, osobami z kręgu Kopernika, a także dotyczące tła historyczno-kulturalnego jego życia oraz miejscowości z nim związanych. W dziale czwartym znalazły się opracowania na temat *Twórczości i działalności Kopernika* w dziedzinie astronomii,

fizyki, matematyki, ekonomii, geografii, filozofii, medycyny, teologii, budownictwa, prawa, poezji i nauk humanistycznych. W dziale piątym zgromadzono opracowania dotyczące *Znaczenia Kopernika* w nauce. Trzy ostatnie działy obejmują opracowania dotyczące różnych form uczczenia pamięci Kopernika w literaturze pięknej, sztuce, muzealnictwie, wystawach, sympozjach, konferencjach i sesjach naukowych, jubileuszach itp.

Andrzej B i e r n a c k i : *Jan Rostafiński 1882–1966. Próba biografii*. Lublin 2003 Norbertinum, 101 s., nlb. 2 s., 4 k. tabl., portr., il.

Książka przedstawia biografię wybitnego polskiego zootechnika – Jana Rostafińskiego, syna znanego botanika i historyka nauki z przełomu XIX i XX w. – Józefa Rostafińskiego. Autor opisuje najpierw historię rodu Rostafińskich, następnie dzieciństwo i młodość Jana Rostafińskiego, jego studia na Uniwersytecie Jagiellońskim, podróże po Europie Zachodniej, pracę w Centralnym Towarzystwie Rolniczym oraz na stanowisku profesora SGGW, lata jego uwięzienia na Pawiaku i w Stutthoffie, działalność społeczną i dziennikarską oraz jego życie rodzinne. Do książki zostało dołączone wspomnienie o Janie Rostafińskim jego syna – Wojciecha, a także liczne fotografie rodzinne oraz schemat drzewa genealogicznego rodziny Bayerów, Wentzlów i Rostafińskich.

Jolanta D w o r z a c z k o w a : *Szkoła w Lesznie do 1656 roku. Nauczyciele i programy*. Leszno 2003, Leszczyńskie Towarzystwo Kulturalne; Zarząd Miasta Leszna; Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa im. J. A. Komeńskiego w Lesznie, 111 s., il., ind.

Książka jest podzielona na trzy zasadnicze rozdziały. W rozdziale pierwszym autorka przedstawiła krótką charakterystykę szkoły humanistycznej w Europie oraz pierwsze lata funkcjonowania szkoły leszczyńskiej. Rozdział drugi opisuje, podejmowane w latach trzydziestych XVII w., pierwsze próby jej reformy. Rozdział trzeci przedstawia funkcjonowanie uczelni leszczyńskiej za rektoratu Jana Amosa Komeńskiego i jego następców. Do książki dołączono *Cursus studiorum* szkoły leszczyńskiej z 1604 r. oraz opracowane przez Komeńskiego programy nauczania dla szkoły czteroklasowej i sześcioklasowej. Książka jest zaopatrzona w streszczenia w języku czeskim, niemieckim i angielskim.